

ära kustumata. Ta palus ja sai landmeistre käest luba, isi oma kae pääl waenlastega sõda pidada.

Temal oliwad kolm truud sõbra, kes kõik julged ja waprud mehed oliwad. Nende nimed oliwad: Hans Roobezoll, Konrad Stoobemeel ja Klaus Diiwel. Nendega ühendatud, pidas ta alalist sõda oma surmani wihkatud waenlaste wastu. Imelikud ja wägewad oliwad nende nelja meeste teud. Pea oliwad nemad kõige maa läbi „nelja wenna“ nime all tuttawad ja ühtlase ka kardetawad. Terwe Preisi wäe kihutatiwad nemad põgenema, ja langesiwad sadade, kui keegi uneski seda põlnud mõtelda wõinud, kes nende laagrisse ja tegiwad saäl hirmsaste tööde, ning wõitsiwad sedawiisi üsna kindlad ja ärawõitmata kindlused ja linnad eneste kätte.

Nenda oliwad nemad ka seda tugewat kindlust, mis Saamlandis Kagoornise nõmmikus on, uimega Konoweidit, tormiga ära wõtnud. Landmeister kinkis seda kindlust kõige

süüamalse wahwa tegude eest Goolin'ile ja tema järeltulijatele päriseks. Goolin wõttis oma kolme sõbraga nüüd eluaseta sinna kindlusesse ja käiswad saält ühtepuhku Preisi paganaid tagasiwõttes, tegiwad neile raakimata kahju ja ajasiwad igat nende nõuud ja ette wõtet nurja, mis n'ad kindluse tagasi wõtmise pärast wälja arwanud oliwad.

Wiimaks aga hakkas kawa kadunud sõadonn ordorüütlitele jälle wastu naeratama; sest, juba julgesiwad n'ad oma wastastele lageda pääle wälja astuda, kus Goolin ikka esimene oli ja tugewa käega waenlastele pihta panni. Üksteise järel langesiwad nende juhatajad kõik lahingis, ja kõige wiimaks ka see julge ja wahwa Herkus Monte, siis jäi wõit täieste ordowäe kätte. Pea oli kõik Preisi-maa jälle ära wõidetud ja ordo walitsuse alla saanud. Aga ka nüüdki ei olnud Goolin'i kättemaksmise himu oma de pärast weel mitte otsa saanud. Nii kawa kui üks Preislane oma paganate jumalatele weel ohwerdas, ei arwanud ta oma wannet, mis ta de hawa